

Señor García, el sistema de alertas tempranas, Saler, es un instrumento innovador para detectar las malas prácticas y las irregularidades y, además, permite detectar todo tipo de actuaciones de una manera preventiva. Además, este sistema también resulta muy útil para determinar la calidad de eficiencia de la gestión administrativa. Es un instrumento que, como usted sabe, está al servicio de la inspección general de servicios para resolver todos los posibles conflictos de intereses con tres objetivos: identificar las relaciones entre las entidades, las incompatibilidades del personal y los conflictos o los posibles conflictos entre las empresas licitadoras y, además, también permite detectar los posibles fraccionamientos de contratos. El sistema se está ejecutando dentro de lo previsto en el Plan de despliegue, consolidación y difusión, 2019-2023, con un presupuesto de más de un millón de euros.

En 2020, se constituyó la comisión interdepartamental para la prevención de irregularidades y malas prácticas, que es el órgano transversal de la Generalitat para la coordinación de todos los departamentos y la colaboración en el estudio y seguimiento de los distintos riesgos de irregularidades y malas prácticas que pudieran detectarse en el ámbito de la gestión administrativa.

Desde 2021, además, se han ampliado las bases de datos que contienen información de todos los contratos y subvenciones de la Generalitat, desde el año 2013, de todas las relaciones de personas físicas, jurídicas y entidades, cargadas a partir, además, de información que nos proporciona el registro mercantil –le puedo decir que ya tenemos más de cuatro millones de datos– y, además, también tenemos la información de todos los altos cargos.

En la actualidad, se está desarrollando un proceso también de carga de datos de todos los contratos, tomando como fuente la plataforma del sector público. Esta base de datos, además, también se utiliza tanto en investigaciones propias como también en colaboración con otros organismos, en concreto con la Oficina de Conflictos de Intereses para la ejecución también de sus planes de control anuales.

Este ha sido un sistema muy útil también, porque también se ha utilizado en el marco de actuaciones de investigación de distintos entes, también del sector público, que han finalizado, además, con propuestas que alguna revisión de expediente o inicio de expedientes sancionadores.

¿En qué estamos trabajando ahora, en el 2022? Pues, ahora mismo, estamos trabajando en el mapa de evaluación de riesgos y en los planes individuales de autoevaluación, que tienen como principal función el control formal y la prevención de los posibles riesgos que tenemos que determinar, sobre todo en tres ámbitos: la contratación pública, la gestión de las subvenciones y todo lo que afecte al ámbito de personal.

Para ponerlo en funcionamiento, se ha realizado un primer mapa piloto entre tres organismos de la Generalitat: Ivam, Ferrocarrils de la Generalitat Valenciana e Ivace. La previsión es disponer ya de la versión definitiva, que empezará a implantarse a partir del mes de septiembre. Además, este mapa es un instrumento de control también fundamental para la gestión eficiente de los fondos Next Generation porque, además, como usted sabe, es una obligación no

solamente de Europa, sino que también viene marcada por el ministerio de hacienda. Esta herramienta está contribuyendo a depurar la gestión pública de prácticas irregulares y, además, detectará actuaciones ineficientes de los gestores, como he señalado antes.

Por eso, vamos a ponerlo cuanto antes a disposición de las *consellerias*, porque entendemos que es un mecanismo y un instrumento muy útil y muy necesario. Además, también vamos..., a partir del momento en que aprobemos el reglamento de la inspección general, entrará en funcionamiento también el canal anónimo de denuncias.

Con todo ello, señor García, creo que estas políticas preventivas contra la corrupción que estamos poniendo en marcha han tenido muy buenos resultados. Mire, se han visto..., los indicadores de calidad institucional, podemos tener en cuenta el índice de calidad elaborado por la Universidad de Gotemburgo; sitúa a la Comunidad Valenciana...

El señor vicepresidente segon de les Corts Valencianes:

Consellera.

La senyora consellera de Justícia, Interior i Administració Pública:

...entre las autonomías con mejores resultados. También lo piensa así la ciudadanía. En el 2015 la corrupción era el segundo problema que más preocupaba a los valencianos; hoy en día la corrupción no es un problema para la ciudadanía. Estamos cambiando las políticas y mejorando los instrumentos para una administración más segura, más responsable y que esté al servicio de todos los valencianos y valencianas.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El señor vicepresidente segon de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Passem ara a la pregunta 1.332, formulada per l'il·lustre diputat Ferran Martínez, del Grup Parlamentari Unides Podem, al Consell, sobre la necessitat d'educar els hòmens a la igualtat de gènere. I la pregunta serà substanciada per la consellera d'Educació, Cultura i Esport.

Per un temps màxim de quatre minuts, quan vullga.

El señor Martínez Ruiz:

Gràcies, senyor president.

Senyora consellera, en els darrers anys, el nostre país ha viscut una autèntica onada feminista, que ha propiciat avanços socials que crec que podem definir com a

substancials no només per a les dones, també per als homes. Jo sempre pose l'exemple que, gràcies al moviment feminista, he pogut gaudir d'un permís de paternitat del qual no haguera pogut gaudir sense eixos avanços.

Però eixe moviment d'avanços socials s'ha xocat, està xocant amb una força de caràcter oposat, amb una reacció de tipus masclista. I jo crec que cal fer una constatació, que és que els homes que s'oposen al moviment feminista fan molt més soroll que els que no ho fem; i parlen, sobretot, en nom del conjunt dels homes, mentre que aquells que volem la igualtat hem estat sovint massa callats o hem sigut massa passius.

Jo crec, senyora consellera, que molts homes tenen la sensació que s'han estat entrenant al llarg de la seua vida i que s'ha estat posant a prova tota la vida un model de masculinitat, igual que també constantment s'ha posat a prova un determinat model de feminitat per a les dones, que ara, senzillament, es troba en entredit. I jo crec que això és important, perquè la masculinitat no la construïm cadascú dels homes separadament i individualment, sinó que es construeix socialment i no només la construïm els homes, sinó que la construïm conjuntament, homes i dones. I quan un home –especialment els homes joves– tracta de ser el més fort, el més valent o el més dur és perquè sap que això es valora socialment, és el que dona prestigi i és també, cal dir-ho, el que genera atracció.

Aleshores, jo crec que entre molts homes, i especialment els homes joves, hi ha una situació com de creuament de cables, una situació en què se te segueix exigint que sigues un home amb determinats atributs, però que, al mateix temps, frenes i te desentengues d'eixe model. No és que hi haja un canvi de paradigma, que hages d'abandonar el vell i agafar el nou, sinó que, al mateix temps, has d'aspirar i has de rebutjar un determinat patró de masculinitat, no? I eixa situació en què xoquen i s'entremesclen forces i tendències oposades i contradictòries genera, jo crec, un estat de perplexitat i de desorientació que és un camp abonat per als monstres, no? I no cal anar molt lluny. Ahí tenim un d'eixos monstres, no?

Però hi ha un altre al qual volia referir-me hui i és l'increment de casos de violacions en grup per part d'homes, particularment d'homes molt joves, fins i tot de vegades xiquets, com els que s'han donat a Burjassot o a Vila-real. Jo, informant-me sobre aquest tema, llegia un especialista, Miguel Lorente, que té una cita que crec que és molt contundent, que diu: «No és una qüestió de sexe, és una qüestió de poder». Crec que cal estar molt atents a les implicacions que això té. No és una qüestió de sexe, és una qüestió de poder.

Ara, això també crec que, quan parlem d'aquestes qüestions, no només ho hem de fer per a abordar aquestes problemàtiques des d'una perspectiva penal, sinó des d'una perspectiva educativa. I això crec que ens obliga a parlar també d'una perspectiva de gènere des de l'altre costat, des del costat dels homes i que els homes ens impliquen i participem en això i que ens fem preguntes, preguntes sobre els motius, els perquès de la violència masclista i de la violència sexual. Però també altres preguntes, no?, sobre per què les taxes de fracàs escolar són majors en els homes; per què les qualificacions dels homes en l'educació van a la baixa, mentre que en el cas de les dones van a l'alça; per què les nostres taxes de suïcidi multipliquen les de les dones; per

què representem un percentatge aclaparador de la població reclusa o de la població amb drogodependències. I potser, quan ens comencem a fer preguntes sobre nosaltres mateixos i sobre què és i com ens afecta el masclisme als homes, (veus) podrem començar a pensar en qui volem ser en realitat i vorem que aquest sistema és un error per a les dones, però també per als homes.

Acabe ja, senyor president.

El senyor vicepresident segon de les Corts Valencianes:

Sí, per favor.

El senyor Martínez Ruiz:

Jo, com molts dels que estem ací, soc pare i em fa pànic pensar que als meus xiquets els poguera passar alguna cosa, però, quan veia les imatges dels telediaris amb les imatges del que havia ocorregut a Burjassot o a Vila-real...

El senyor vicepresident segon de les Corts Valencianes:

Senyor Martínez.

El senyor Martínez Ruiz:

...també em feia pànic pensar que els meus xiquets pogueren estar en l'altra banda. Això... I jo crec que tots els pares...

El senyor vicepresident segon de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyor Martínez.

El senyor Martínez Ruiz:

Sí, acabe ja.

El senyor vicepresident segon de les Corts Valencianes:

No, acabe ja, per favor, senyor Martínez. Han passat ja cinquanta segons. Per favor.

El senyor Martínez Ruiz:

D'acord, senyor president. Formule la pregunta ja.

Tot això per formular la següent pregunta, que és: ¿quines iniciatives està realitzant o té previstes el Consell en

l'educació i sensibilització dels homes en la igualtat de gènere?

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor vicepresident segon de les Corts Valencianes:

Senyora consellera.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Moltes gràcies, senyor president.

Gràcies per la seua pregunta, senyor Martínez Ruiz.

Efectivament, com bé diu vosté, la igualtat real i efectiva entre homes i dones no és ni ha de ser una lluita exclusiva de les dones. Necessitem d'homes conscients de les desigualtats per a poder avançar conjuntament cap a un futur més feminista, sense violències i més igualitari en drets i oportunitats. En esta tasca, evidentment, l'escola té un paper fonamental com a ferramenta per a la reducció de les desigualtats de tot tipus, també les de gènere.

Des de la conselleria, som ben conscients de la necessitat de treballar en la igualtat des del prisma de les noves masculinitats i així ho fem, a través de diversos plans, com el projecte educatiu, el pla d'igualtat i convivència, el pla d'atenció a la diversitat i la inclusió educativa, el pla anual de formació.

Les mesures sobre educació i sensibilització dels homes respecte a igualtat de gènere tenen a veure, de forma general, amb la coeducació i l'educació en la diversitat. I, en este sentit, vull posar en valor la xarxa Coeducacentres, que està formada per 68 centres compromesos amb la promoció de la coeducació, i a través de la qual hem pogut formar 1.341 docents, 304 representants de les famílies, 280 alumnes i 137 professionals no docents.

A més, com sap, en 2016 posarem en marxa la figura de les persones coordinadores d'igualtat i convivència, amb la missió de donar suport, dinamitzar i assessorar sobre convivència positiva i promoure la igualtat de gènere i la prevenció de les violències masclistes i l'acompanyament en la diversitat afectivosexual, familiar i de gènere.

D'altra banda, els plans de convivència establixen protocols d'actuació i intervenció davant supòsits d'alteració de la convivència en l'àmbit escolar o casos de violència. A través d'estos plans, afavorint una convivència positiva que passa, òbviament, pel desenvolupament de models de noves masculinitats, deslligats de la violència, la possessivitat i l'opressió. També, en les instruccions d'inici de curs, s'inclouen com a eixos bàsics de l'organització i funcionament accions de sensibilització sobre la igualtat de gènere, que ha de tindre també una perspectiva de treball sobre les noves masculinitats.

Però, a més, és que, per a poder desplegar tot açò, cal també apostar per la formació dels i les professionals dels centres.

I vull assenyalar l'extraordinària resposta que en tot moment ha donat la comunitat educativa. Alguns exemples són els recursos que disposem al portal de recursos per a la igualtat i la convivència, Reico, com són la guia del llenguatge igualitari, la guia de patis coeducatius, la prevenció de l'abús sexual o diverses guies d'orientació sexual. I en referència a la seua pregunta concreta, una guia de masculinitats repensant-nos en masculí plural, amb més de dos mil cinc-cents descàrregues. Li la donaré quan acabe.

Per finalitzar, vull assenyalar la tasca realitzada en matèria de formació del professorat des dels Cefires, espere que amb esta informació siga conscient, que sé que ho és, del compromís d'esta conselleria per construir societats més igualitàries. Hem comptat, comptem i esperem seguir comptant amb vosté i el seu grup per tal de poder-ho fer possible.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor vicepresident segon de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyora consellera.

Passem ja a la pregunta número 1.583, formulada per la diputada Ana Vega i el senyor David García del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana. Una pregunta que es dirigix al Consell i la mateixa va a ser formulada pel senyor David García i substanciada pel conseller de Sanitat Universal i Salut Pública.

El senyor García Gomis:

Buenos días, señor presidente; señorías, buenas tardes.

Señor consejero, caos, colapso y abandono. Así es como podríamos resumir siete años de gobierno de Ximo Puig en materia de sanidad, incluso podemos hablar de prepotencia y soberbia, y falta de respeto, sobre todo por parte del anterior consejera hacia nuestros sanitarios. Caos, abandono, colapso. Una consejería que está dividida y enfrentada con PSOE y «compromiso», más preocupados en batallas internas y unas posibles elecciones que en gestionar la sanidad. Al tripartito no le importa la sanidad, consejero, y a Ximo Puig tampoco. Solamente le importa su imagen y poder vender a los medios algo que comprarán para seguir mintiendo a la ciudadanía.

Y, señor consejero, la situación es muy grave y nos preocupa mucho. Señor consejero, estará de acuerdo conmigo que, si la gestión del Botánico, de siete años de tripartito, siete años de gestión de Ximo Puig a la cabeza hubiera sido ejemplar, ahora mismo no tendríamos esta situación.

Salud mental, no se habla de ella hasta la pandemia y casualmente después de que nuestro grupo no pusiera encima de la mesa. Dicen que es algo importante, que lo es y lo quieren hacer bandera. Resultado: siete años de abandono del servicio y cero inversiones, faltan infraestructuras, faltan psiquiatras, y la unidad de salud mental de Vinaròs está en peligro.